

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Чирпан, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомир К. К.

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. К. Административно наказателно дело № 20235540200429 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалбата на младши адвокат Х. Л. Х. от АК Стара Загора, като пълномощник на М. Б. С. ЕГН: *****, с адрес **, със съдебен адрес: **, против НП № 23-0375-000245/28.07.2023 год., издадено от Иван Димитров Димитров на длъжност началник група в ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед №81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, с което на М. С. е наложено административно наказание по чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца; по чл. 177 ал. 1 т. 2 от ЗДвП - глоба в размер на 200,00 лева и по чл. 174 ал. 1 т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят останал недоволен от така издаденото НП и моли да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения.Претендират се разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема становище, че обжалваното НП отговаря на законовите изисквания и е издаден в законоустановените срокове. Моли НП да бъде потвърдено. В случай, че жалбоподателят в с.з. ползва правна помощ, възнаграждението на адвоката да бъде определено в минимален размер съобразно чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата и съобразно обема на осъществената правна помощ. Моли, да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на ОДМВР Ст.Загора.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество неоснователна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок .

Установи се по делото, че с НП № 23-0375-000245/28.07.2023 год., издадено от Иван Димитров Димитров на длъжност началник група в ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, на жалбоподателят са наложени следните административни наказания: по чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца; по чл. 177 ал. 1 т. 2 от ЗДвП - глоба в размер на 200 лева и по чл. 174 ал. 1 т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца,затова че: “ В Община Чирпан село Зетъово по ул. Освобождение, в посока Изток - Запад - управлява мотоциклет марка ** ** с рег. номер ** собственост на **, като до дом номер 19 не спира на подаден сигнал за спиране със стоп палка по образец в движение, от униформен автомобил. Водачът възприе сигнала и рязко ускори скоростта си на движение. Последван ѝ после спрял на улица Зора до дом номер 4. Водачът не притежава валидно СУМПС за категорията към която спада управляемото от него МПС. Тестван за употребата на алкохол с техническо средство алкотест 7510,с номер ARPM-0703, който отчете 0.54 промила в 17 22ч. на. 15.06.23. Проба номер 04763. Издаден талон за изследване с номер 083223 със седем броя холограмни стикера с номер A073953 с което е извършил.

1. Не спира плавно на посоченото място, или в най-дясната част на платното за движение, при подаден сигнал за спиране от контролен орган, с което виновно е нарушил чл. 103 от ЗДвП,

2. Управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, с което виновно е нарушил чл. 150А ал.1 от ЗДвП,

3. Управлява МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0 8 на хиляда включително, с което виновно е нарушил чл. 5 ал. 3 т.1 от ЗДвП.

Това НП е постановено на основание Акт за установяване на административно нарушение серия ГА, акт № 1025903, от 15.06.2023 г., с актосъставител Д. Е. Д. на длъжност ст. полицай при ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан и свидетел Р. К. К..

Съдът след преценка и анализ - поотделно и в съвкупност на събрания по делото доказателствен материал, доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът намира жалбата за подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН и разгледана по същество, същата е процесуално допустима, но неоснователна.

В процеса по проверка на съставеният акт и постановление съдът констатира, че същите са издадени от органи имащи нужната компетентност за това съгласно изискванията на ЗДвП и ЗАНН, видно от представената по делото Министерска Заповед.

Видно от представените по делото доказателства и от разпитите на свидетелите се установи, че на 15.06.2023 г. около 16,30 часа в село Зетъово, община Чирпан, по ул. Освобождение, в посока Изток - Запад жалбоподателят М. С. е управлявал мотоциклет марка ** ** с рег. номер ** собственост на **, като до дом номер 19 не спира на подаден сигнал за спиране със стоп палка по образец в движение, от униформен автомобил, в частност от свидетеля по акта Р. К. Р., като водачът на мотоциклета ясно е възприел подадения му сигнал,но въпреки това рязко ускорил скоростта си на движение. След което полицейските служители предприели „ преследване „ и успели да спрат водача на улица Зора до дом номер 4. След което сигнализирали на свои колеги – дежурни по КАТ за

оказване на съдействие. След това свидетелите по акта извършили справка и установили, че водачът не притежава валидно СУМПС за категорията към която спада управляемото от него МПС, а колегите им от пътен контрол тествали водача за употребата на алкохол с техническо средство алкотест 7510, с номер ARPM-0703, който отчел 0.54 промила в 17 22ч. на. 15.06.23. Проба номер 04763. Издаден талон за изследване с номер 083223 със седем броя холограмни стикера с номер A073953

След което бил съставен и АУАН, въз основа на който е постановено и обжалваното НП от Административнонаказващият орган, който изцяло възприел фактическите констатации в акта и наложил съответните наказания.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на писмените и гласни доказателства събрани в хода на въззивното производство. Свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели съдът кредитира изцяло, като непротиворечиви, логични и в съответствие с писмените доказателства по делото.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

По точка 1- ва от обжалваното НП:

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за отказ да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението, и по-специално за това, че не е спрял плавно в най-дясната част на платното за движение при подаден сигнал за спиране от контролен орган.

Анализът на събраните в хода на съдебното следствие доказателства дават основание да се приеме, че полицейските служители, намиращи се в предприелия преследване патрулен автомобил, са отдали на жалбоподателя надлежно нареждане за спиране за извършване на проверка.

Способите за отдаване на нареждане на спиране от контролните органи са уредени в чл. 170, ал. 3 от ЗДвП, както следва: 1) своевременно подаване на ясен сигнал със стоп-палка, 2) чрез описваща полукръг червена светлина (през нощта) и 3) подаване на сигнал само с ръка от униформен полицай. Изречение последно от чл. 170, ал. 3 от ЗДвП допуска сигнал за спиране да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет.

С оглед установените факти по делото може и следва да се приеме, че на жалбоподателя е подаден ясен сигнал със стоп-палка за спиране от движещ се полицейски автомобил от полицейския служител Р. К. Р., т.е. по начин изрично уреден в нормата на чл.170, ал.3 от ЗДвП.

В случая е без значение дали и доколко подаването на светлинен и звуков сигнал от осъществяващия преследване полицейски автомобил съставлява сигнал за спиране по смисъла на Закона. Това е така защото с оглед действащата към момента на извършване на деянието и към настоящия момент правна уредба следва да се приеме, че подаването само на светлинен и звуков сигнал обозначава полицейския автомобил като автомобил със специален режим на движение, без да поражда правните последици на отдадено нареждане

за спиране. Това е така, защото ЗДвП свързва с подаването на светлинния и звуков сигнал точно определени последици – обозначаване на специалния режим на движение на автомобила (чл. 34, ал. 1 и чл. 91, ал. 1 от ЗДвП), възникване на задължение за останалите водачи за осигуряване на безпрепятствено преминаване на автомобила със специален режим на движение (чл. 104, ал. 1 от ЗДвП), възникване на задължение за пешеходците да освободят платното за движение (чл. 115, ал. 2 от ЗДвП). Всички тези последици са различни от последиците, възникващи при подаден сигнал за спиране (чл. 103 от ЗДвП). Следователно подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП. В подкрепа на горния извод е и изричната разпоредба на чл. 207, изр. последно от ППЗДвП, според която сигнал за спиране от движещ се полицейски автомобил се подава чрез постоянно светещ или мигащ надпис "Полиция-Спри!". По довод за противното от тази разпоредба подаването на светлинен и звуков сигнал от движещ се полицейски автомобил за обозначаване на специалния режим на движение не съставлява сигнал за спиране.

Показанията на разпитания в хода на производството свидетел Станчо Димитров Станчев и приобщения запис от охранителна камера не разколебават съда по отношение на гореизложеното, тъй като те се отнасят за един последващ момент, а именно след надлежното подаване на ясен сигнал със стоп-палка за спиране от движещ се полицейски автомобил от полицейския служител Р. К. Р. и предприемане на преследване. Напротив и свидетелските показания на св. Станчев и възпроизведения запис поставят нарушителя на местонарушение по място и време описано в обжалваното НП. Доколко полицейските служители са действали по правилата при задържането на нарушителя не е предмет на настоящото производство.

По точка 2- ра от обжалваното НП - За нарушението по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП

Съгласно чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП гласи, че който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено се наказва с глоба от 100 до 300 лева.

При издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила, доколкото са спазени чл. 42 от ЗАНН, както и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящият състав приема, че нарушението макар и да не е описано ясно това не води до невъзможност на жалбоподателят да разбере за какво е наказан, а съдът да осъществи надлежен контрол върху атакуваното НП. Това е така, доколкото при съставяне на АУАН акто съставителят, а при издаване на НП административнонаказващият орган са се задоволили само да посочат, че водачът управлява МПС без да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. Изобщо в двата документа липсва необходимото описание на управляваното МПС, различно от неговите марка и модел. Липсва посочване на категорията, която според органите на реда е необходима, за да може правомерно жалбоподателят да управлява точно този мотоциклет.

Съгласно чл. 150а, ал. 2 от ЗДвП за определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви, като в 16 точки и подточки много подробно са описани в закона. Съдът счита, че следва да цитира следните:

1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) ☐ категория АМ - мотопеди - двуколесни или триколесни превозни средства с конструктивна максимална скорост не по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, букви "а" и "б" от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L1e и категория L2e), с изключение на тези с конструктивна максимална скорост, по-малка или равна на 25 km/h, и леки четириколесни превозни средства, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "е" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L6e);

2. категория А1:

а) мотоциклети с работен обем на двигателя не повече от 125 cm³, с максимална мощност не повече от 11 kW и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,1 kW/kg;

б) триколесни моторни превозни средства с мощност, която не превишава 15 kW;

3. категория А2 - мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя;

4. категория А - мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW:

а) (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) ☐ мотоциклети - двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 4, параграф 2, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;

б) (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) ☐ триколесни моторни

средства - превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "д" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013;

5. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) ☐ категория B1 - четириколесни превозни средства (без тези от категория L6e) с маса без товар не повече от 400 kg (категория L7e) (550 kg за превозните средства, предназначени за превоз на товари), в която маса не се включва масата на акумулаторните батерии на електрическите превозни средства и които имат максимална нетна мощност на двигателя не повече от 15 kW, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "ж" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013; тези превозни средства трябва да отговарят на техническите изисквания, които се прилагат към триколесни моторни средства от категория L5e, освен ако в нормативен акт са предвидени отделни технически изисквания за тях;

6. категория B - моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 kg, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg; без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, моторни превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, надвишаваща 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 4250 kg;

Видно от АУАН и НП обаче изрично е посочено, че управляваното МПС е мотоциклет, като тук следва да се има предвид, че подробно цитираната по-горе разпоредба изрично разделя / отделя / мотопедите от мотоциклетите, които се намират и обуславят различна категория, която водачът следва да притежава, за да ги управлява. От така словесно описаното нарушение става ясно, че придобитите през 13.01.2022 г. категории B и AM от жалбоподателя не му дават право да управлява въобще мотоциклет, а категорията AM да управлява мотопед. Следователно като на посочената дата и място жалбоподателят е управлявал мотоциклет е допуснал нарушение на правилото, като е управлявал същия без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. Обстоятелството каква категория притежава жалбоподателят се установява от справката картон на водача. Впрочем самия Законодател изрично прави разграничение между мотопед и мотоциклет в ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ на ЗДвП параграф 6 точки 13. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) където "Мотоциклет" е двуколесно пътно превозно средство с кош или без кош, което има двигател с работен обем над 50 cm³. Към мотоциклетите се приравняват и моторните превозни средства с три колела, чиято маса без товар не надвишава 400 kg, както и двуколесните пътни превозни средства, които имат двигател с работен обем до 50 cm³ и чиято конструктивна максимална скорост надвишава 45 km/h и точка 14. (Изм. - ДВ, бр. 43

от 2002 г.) където "Мотопед" е дву- или триколесно пътно превозно средство, което има двигател с работен обем до 50 cm³ и чиято конструктивна максимална скорост не надвишава 45 km/h.

Много лесно може да се установи, чрез проверка в интернет, че описаното ППС – мотоциклет ** ФМХ 650 действително е мотоциклет по смисъла на ЗДвП, а не мотопед каквато категория има жалбоподателят в действителност- АМ.

Водим от горното съдът счита, че НП в тази му част следва да бъде потвърдено.

По точка 3- ра от обжалваното НП.

Както бе посочено по- горе водачът и жалбоподател М. С. бил тестван за употреба на алкохол със съответното за това техническо средство - алкотест "Дрегер". Въз основа на тестването се установило, че в издишания от жалбоподателя въздух има наличие на алкохол – 0. 54 промила, което е наказуемо по смисъла на чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В тази връзка на жалбоподателя бил издаден талон за медицинско изследване – даване на кръв за установяване на точната концентрация на алкохол в кръвта. Последния не е дал кръвна проба.

В разглеждания случай, съдът намира, че административното нарушение е безспорно установено. Водачът на ППС – жалбоподателя е управлявал МПС след употреба на алкохол. Това несъмнено се установява от всички събрани по делото доказателства – АУАН, показанията на свидетелите, пробата извършена с техническото средство. Излагат се бланкетни доводи, че са допуснати нередности тъй като не бил отчетен процент на грешка. Съдът намира, че такива не са налице.

Административното нарушение по чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, предполага извършването на административно нарушение при в случаите когато е налице управление на МПС след употреба алкохол, като концентрацията на алкохол следва да бъде в диапазон от 0. 5 до 1. 2 промила. Употреба на алкохол или друго упойващо вещество, може да бъде установено по два начина – чрез техническо средство или чрез изследване на кръвта на водача. В конкретния случай, е безспорно установено, че жалбоподателят управлява МПС след употреба на алкохол, като това обстоятелство е установено чрез техническо средство, което е отчело 0,54 ‰ алкохол. Въз основа на събраните доказателства, следва да се приеме за безспорно установено, че е налице извършено административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, наказуемо на основание чл. 174, ал. 1 от ЗДвП. Настоящия съдебен състав счита, че концентрацията е вследствие на употребата на алкохол от страна на жалбоподателя, което е установено чрез техническо средство и което показание не е оспорено от негова страна при съставянето на АУАН.

Неоснователно е оплакването, че е налице разминаване на текста на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и текста който е посочен в наказателното постановление, сочен като нарушен от водача. Настоящият съдебен състав не намира да е налице нарушение на процесуалните правила при описанието на нарушението. Както и по горе бе изтъкнато, забраната по чл. 5, ал. 3, т. 1 е принципна, а в конкретния случай, с описанието, че касатора управлява МПС с

концентрация на алкохол в кръвта от 0. 5 на хиляда до 0. 8 на хиляда, има за цел да мотивира налагането на наказанието по чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В този смисъл така описаното нарушение не създава по никакъв начин неяснота относно вмененото административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, предвиждаща забрана за управление на МПС след употреба на алкохол, а още по-малко е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Също така съдът намира, че при изготвяне на АУАН и обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Правилно е установено административното нарушение и това е подкрепено със съответните надлежни доказателства. Посочено е мястото и времето на извършване на административното нарушение. Правилно е определена административно – наказателната отговорност. Правомощията на актосъставителя се следват от нормата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, а тези на издателя на обжалваното наказателно постановление от нормата на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП във връзка с представената МЗ № 81213-1632 от 02.12.2021 година. Правилно е установен нарушителя и неговата вина. Несъстоятелно е оплакването за неотчитане на грешка, тъй като на водачът е било обяснено какво трябва да направи ако оспорва пробата на техническото средство и как и къде да даде кръв за това, чрез съставянето и връчването му на талон за изследване, но последния не е сторил това и е с тези действия реално не е положил усилия да обори констатираното от техническото средство.

Предвид гореизложеното въззивния съд намира, че в разглеждания случай действително, при това виновно е допуснато административно нарушение по чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. За това административно нарушение е предвидено административно наказание – "глоба" в размер от 500 лева и лишаване от правоуправление за срок от шест месеца. При определяне на наказанието съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН се вземат пред вид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В тази връзка следва да се има предвид, че жалбоподателя е системен нарушител, като спрямо него има издадени и влезли в законна сила множество наказателни постановления и същият многократно е нарушавал правилата за движение. С оглед на това, съда намира АНО, правилно и законосъобразно е наложил предвиденото в закона административно наказание.

По разностките:

По делото е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна. С оглед изхода на спора съдът намира, че на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати, на основание параграф 1, т. 6 от ДР на АПК, в полза на юридическото лице в чиято структура е включен наказващия орган, тоест в полза на ОДМВР Стара Загора, което е второстепенен разпоредител с бюджет към Министъра на ВР/ виж Постановление № 73/ 27.03.2015 г. за определяне на второстепенните разпоредители с бюджет към Министъра на ВР / юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв, определено съгласно чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, във вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, тъй като счита, че производството не е с фактическа и правна сложност, поради което и присъди

същото в размер 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Н П № 23-0375-000245/28.07.2023 год., издадено от Иван Димитров Димитров на длъжност началник група в ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан, упълномощен със Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на МВР, с което на М. Б. С. ЕГН: *****, с адрес **, със съдебен адрес: **, чрез младши адвокат Х. Л. Х. от АК Стара Загора, е наложено административно наказание:- по чл. 175, ал.1, т.4 от ЗДвП - глоба в размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца;- по чл. 177 ал. 1 т. 2 от ЗДвП - глоба в размер на 200,00 лева и по чл. 174 ал. 1 т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА М. Б. С. ЕГН: *****, с адрес **, със съдебен адрес: **, чрез младши адвокат Х. Л. Х. от АК Стара Загора, да заплати на ОДМВР - Стара Загора, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____